

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI CERCETĂRII
AL REPUBLICII MOLDOVA

CURRICULUM LA DISCIPLINA

MIȘCAREA SCENICĂ

Învățământul liceal (clasele X-XII)
Profil: Artă teatrală

Chișinău, 2026

Coordonatori, Ministerul Educației și Cercetării:

- Valentina OLARU, Secretară de Stat, doctor în pedagogie,
- Corina LUNGU, șefă Direcția politici în învățământul general,
- Lilia CÎRLAN, consultant, Direcția politici în învățământul general.

Expert național:

- Mariana MARIN, doctor în pedagogie, conferențiar universitar

Grup de lucru:

- Ana EREMEI-BEREZOVSKI, coordonator la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesoară de arta teatrală, grad didactic superior, instituția de învățământ, IPLTPA „Mihail Berezovski”
- Lilia PANFILOV, expert curricular la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesoară de arta teatrală, grad didactic superior, instituția de învățământ, IPLT „Principesa Natalia Dadiani”
- Tatiana SCOBIALĂ, expert curricular la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesoară de arta teatrală, grad didactic superior, instituția de învățământ, IPLTPA „Elena Alistar”
- Mardari Oleg, expert curricular la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesor de mișcarea scenică, lector universitar Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice.

Cuprins

1. Preliminarii	4
2. Concepția disciplinei	6
3. Administrarea disciplinei	8
4. Competențe specifice disciplinei.....	12
5. Unități de învățare pe clase	15
6. Finalitățile învățării pe clase	36
7. Bibliografie.....	37

1. Preliminarii

Disciplina „Mișcarea scenică” este parte integrantă a profilului „Artă teatrală”, din cadrul ariei curriculare „Arte”, având statut de disciplină obligatorie la nivel liceal, în clasele a X-a – a XII-a. Disciplina contribuie la dezvoltarea expresivității corporale, a prezenței scenice, a coordonării psihomotrice și a capacității de comunicare artistică prin corp și mișcare, în corelație directă cu celelalte discipline ale profilului teatral: Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul și Istoria teatrului.

Curriculumul la disciplina „Mișcarea scenică” are caracter normativ și orientativ și stabilește cadrul conceptual, metodologic și funcțional al procesului de predare-învățare-evaluare a disciplinei. Documentul este elaborat în conformitate cu noile orientări de dezvoltare curriculară la nivel național, aliniindu-se prevederilor Cadrului de referință al Curriculumului Național (ediția 2025), cadrului normativ și strategic național (Codul Educației al Republicii Moldova, Strategia națională „Educația 2030”), documentelor curriculare și metodologice de referință (Concepția dezvoltării curriculumului școlar, Planul-cadru pentru învățământul general, Metodologia de elaborare a curriculumului disciplinar).

Totodată, demersul curricular se corelează cu documentele internaționale de referință promovate de UNESCO, OECD și Consiliul Europei, precum și cu Recomandările Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții (2018), Busola învățării 2030, GreenComp și DigComp, care susțin dezvoltarea creativității, a competențelor socio-emoționale, a comunicării, colaborării și participării culturale active.

Curriculumul propus se caracterizează prin relevanță artistică și formativă, deschidere interdisciplinară, flexibilitate și orientare spre învățarea experiențială și autentică. Disciplina valorifică mișcarea scenică drept mijloc de expresie artistică, de construcție a relației scenice și de dezvoltare personală, susținând conexiuni cu teatrul, dansul, educația fizică, educația pentru sănătate și dezvoltarea personală. În același timp, curriculumul promovează strategii didactice active, reflexive și colaborative, inclusiv prin utilizarea responsabilă a resurselor digitale pentru analiză, documentare și autoevaluare artistică.

Disciplina „Mișcarea scenică” se înscrie în paradigma curriculumului centrat pe competențe și pe experiențe autentice de învățare. Ea contribuie la formarea unei personalități expresive, autonome și reflexive, capabile să utilizeze conștient corpul și mișcarea în construcția scenică și în comunicarea artistică. Prin activitățile de expresie corporală, coordonare, acrobație, improvizație și luptă scenică, elevii își dezvoltă controlul corporal, relația dintre corp și emoție, prezența scenică, spiritul de cooperare și capacitatea de adaptare artistică în contexte performative variate.

Scopul disciplinei constă în formarea elevului capabil să utilizeze conștient și expresiv corpul ca instrument artistic și mijloc de comunicare scenică, să valorifice limbajul corporal în construcția actului artistic și să manifeste autonomie, creativitate și responsabilitate în activitatea scenică individuală și colectivă.

Parcursul disciplinei „Mișcarea scenică” urmărește dezvoltarea progresivă a competențelor artistice, expresive și tehnice pe parcursul ciclului liceal. În clasa a X-a accentul se pune pe dezvoltarea conștiinței corporale, a coordonării, echilibrului și orientării scenice, precum și pe explorarea relației dintre corp, spațiu și expresie artistică. În clasa a XI-a elevii își consolidează

competențele de expresie corporală și de interacțiune scenică prin integrarea elementelor de luptă scenică, improvizație și construcție fizică a acțiunii teatrale. În clasa a XII-a se formează elevul capabil să valorifice autonom și reflexiv limbajul corporal în construcții scenice complexe, în proiecte interdisciplinare și în contexte performative autentice.

Disciplina „Mișcarea scenică” îndeplinește mai multe funcții educaționale complementare. Funcția formativă vizează dezvoltarea expresivității corporale, a disciplinei fizice, a controlului emoțional și a creativității scenice. Funcția aplicativă se realizează prin utilizarea mișcării în contexte autentice: improvizații, exerciții de expresie corporală, studii scenice, lupte scenice, acrobație și proiecte teatrale interdisciplinare. Funcția integrativă asigură corelarea dimensiunilor cognitive, afective și motrice în procesul de formare artistică. Funcția axiologică contribuie la dezvoltarea respectului pentru sine și pentru partener, pentru siguranța colectivă, pentru expresia artistică autentică și pentru valorile culturale și teatrale. Funcția orientativă susține conturarea traseului educațional și vocațional al elevilor în domeniul artelor spectacolului și al industriilor creative.

Demersul curricular la disciplina „Mișcarea scenică” este întemeiat pe un set de principii specifice, care îi conferă coerență și unitate internă. Principiul expresivității corporale valorifică corpul ca instrument artistic și mijloc de comunicare scenică. Principiul învățării experiențiale promovează explorarea, improvizația, creația și reflecția asupra experienței artistice. Principiul progresiei dezvoltării artistice susține formarea graduală a competențelor motrice, expresive și scenice. Principiul interdisciplinarității favorizează integrarea mișcării scenice cu teatrul, ritmica și dansul, arta vorbirii scenice și celelalte arte. Principiul reflexivității și autoreglării stimulează conștientizarea propriei evoluții artistice și utilizarea feedbackului pentru îmbunătățirea performanței scenice.

Disciplina „Mișcarea scenică” contribuie direct la formarea profilului absolventului prin dezvoltarea competențelor-cheie necesare integrării active în viața socială, culturală și artistică. În mod prioritar, disciplina contribuie la dezvoltarea competenței de sensibilizare și exprimare culturală, a competențelor personale, sociale și de învățare autonomă, a competențelor de colaborare și comunicare, precum și a competențelor digitale prin utilizarea resurselor multimedia și a instrumentelor digitale pentru analiză și autoevaluare artistică.

Selecția conținuturilor la disciplina „Mișcarea scenică” se realizează în baza unor criterii precum: relevanța artistică și formativă a activităților propuse; accesibilitatea și adecvarea la particularitățile de vârstă și dezvoltare ale elevilor; progresia competențelor motrice, expresive și scenice; potențialul interdisciplinar și aplicativ al activităților; relevanța acestora pentru dezvoltarea creativității, a expresivității și a comunicării artistice.

Curriculumul la disciplina „Mișcarea scenică” sprijină proiectarea didactică prin oferirea unor repere pentru formularea competențelor, selectarea conținuturilor, alegerea strategiilor de predare–învățare–evaluare și elaborarea resurselor și instrumentelor de evaluare adecvate specificului artistic și performativ al disciplinei. Documentul oferă cadrelor didactice posibilitatea de a adapta demersul educațional la particularitățile clasei, la nivelul de dezvoltare și interesele elevilor și la contextul instituțional, cu respectarea finalităților și competențelor prevăzute.

Curriculumul la disciplina „Mișcarea scenică” cuprinde următoarele componente: Preliminarii, Concepția disciplinei, Administrarea disciplinei, Competențe specifice disciplinei, Unități de învățare pe clase, Finalitățile învățării pe clase și Bibliografie.

2. Concepția disciplinei

Disciplina „Mișcarea scenică” are rolul de a forma, la nivel liceal, un elev expresiv, conștient și capabil să utilizeze corpul și mișcarea drept instrumente fundamentale ale comunicării artistice și ale construcției scenice. În contextul educațional și cultural contemporan, marcat de accelerarea ritmului vieții, diminuarea comunicării directe și creșterea influenței mediilor digitale, disciplina își afirmă relevanța prin capacitatea de a dezvolta prezența scenică, inteligența emoțională, autocontrolul, cooperarea și relația autentică dintre corp, emoție și expresie artistică.

Reconfigurarea curriculară a disciplinei vizează trecerea de la învățarea predominant tehnică și reproductivă la dezvoltarea competențelor artistice, expresive și reflexive. Accentul se deplasează de la executarea mecanică a exercițiilor corporale către utilizarea conștientă și creativă a corpului în construcția sensului scenic și a relației artistice. În această perspectivă, mișcarea scenică nu este valorificată doar ca pregătire fizică sau tehnică actoricească, ci ca experiență formativă complexă, care contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității elevului și la integrarea dimensiunilor cognitive, afective și motrice ale învățării.

Disciplina „Mișcarea scenică” contribuie direct la formarea profilului absolventului prin dezvoltarea competențelor-cheie necesare participării active la viața socială, culturală și artistică. În mod prioritar, disciplina dezvoltă competențele culturale și de exprimare artistică, competențele personale și sociale, competențele de colaborare și comunicare, precum și competențele digitale, prin utilizarea responsabilă a resurselor multimedia și a instrumentelor digitale pentru analiză, documentare și reflecție artistică.

Fundamentul epistemologic al disciplinei se bazează pe înțelegerea corpului și a mișcării ca forme de cunoaștere integrată, în care expresia corporală, emoția și gândirea funcționează complementar. Disciplina valorifică epistemologia teatrului și a expresiei corporale, care consideră corpul instrument de comunicare, expresie și autocunoaștere, precum și abordarea constructivistă și pedagogia experiențială, în care elevul construiește sensuri prin explorare, improvizație, reflecție și creație artistică.

Dimensiunea axiologică a disciplinei integrează valori personale, sociale și artistice precum autenticitatea, responsabilitatea, disciplina, respectul, cooperarea, curajul artistic și echilibrul emoțional. Activitățile de mișcare scenică devin contexte de dezvoltare a sensibilității estetice, a expresivității și a relaționării empatică, contribuind la formarea unei atitudini conștiente și responsabile față de corp, actul artistic și relația cu partenerul scenic.

Prin natura sa, disciplina are un caracter inter- și transdisciplinar pronunțat. Ea se corelează în mod explicit cu Arta actorului, Ritmica și dansul, Arta vorbirii scenice, educația fizică și dezvoltarea personală, facilitând dezvoltarea unei viziuni integrate asupra expresiei artistice și a comunicării scenice. În același timp, disciplina susține abordarea unor teme relevante pentru noile educații și pentru viața contemporană: sănătatea și bunăstarea, educația emoțională, cetățenia democratică, dezvoltarea personală, cultura siguranței și colaborării, identitatea și diversitatea culturală.

Dimensiunea digitală este integrată în concepția disciplinei prin utilizarea responsabilă și echilibrată a tehnologiilor în procesul de predare-învățare-evaluare. Resursele digitale susțin analiza mișcării, observarea relației corp-spațiu, documentarea artistică, autoevaluarea și realizarea portofoliilor digitale, fără a substitui experiența corporală directă și relația scenică

autentică. În activitățile de învățare, elevii pot utiliza materiale video, platforme colaborative și aplicații multimedia pentru analiză, reflecție și prezentarea produselor artistice.

Disciplina „Mișcarea scenică” are relevanță socială prin faptul că răspunde unor nevoi actuale ale societății contemporane: dezvoltarea comunicării nonverbale, îmbunătățirea relaționării interumane, promovarea sănătății fizice și emoționale, dezvoltarea încrederii în sine și stimularea creativității și a spiritului colaborativ. Totodată, disciplina contribuie la pregătirea elevilor pentru domeniile artistice și industriile creative, susținând participarea culturală și integrarea socială activă.

Arhitectura curriculară a disciplinei reflectă principiul progresiei și al dezvoltării graduale a competențelor motrice, expresive și scenice pe parcursul ciclului liceal. Organizarea conținuturilor urmărește trecerea de la conștientizarea corpului și a relației cu spațiul scenic către integrarea expresiei corporale în construcția acțiunii teatrale și, ulterior, către utilizarea autonomă și reflexivă a mișcării în proiecte și contexte performative complexe.

Structura curriculară este concepută concentric și progresiv, astfel încât fiecare etapă de învățare să valorifice achizițiile anterioare și să extindă gradual nivelul de complexitate al experiențelor artistice și al contextelor de aplicare. Progresia curriculară susține dezvoltarea simultană a dimensiunilor cognitive, afective, motrice și expresive ale personalității elevului, în acord cu specificul educației teatrale și al pedagogiei experiențiale.

În clasa a X-a, curriculumul este orientat spre explorarea conștiinței corporale și formarea bazelor expresiei scenice prin mișcare. Accentul se pune pe: dezvoltarea coordonării motrice, a echilibrului și orientării scenice; conștientizarea relației dintre corp, spațiu și emoție; dezvoltarea mobilității și flexibilității corporale; inițierea în acrobație și expresie corporală; formarea disciplinei fizice și a responsabilității în utilizarea corpului ca instrument artistic. Activitățile de învățare valorifică exercițiul practic, improvizația ghidată, explorarea expresivă și activitățile colaborative, într-un climat educațional bazat pe încredere, cooperare și libertate de expresie.

În clasa a XI-a, curriculumul urmărește consolidarea și diversificarea competențelor artistice și scenice. Elevii aprofundează: tehnicile de luptă scenică și relația dintre acțiune și reacție; coordonarea și sincronizarea în lucrul cu partenerul; utilizarea expresivă și controlată a energiei corporale; construcția acțiunii scenice prin mișcare; integrarea expresiei corporale în studiile teatrale și improvizația scenică. În această etapă, activitățile de învățare pun accent pe interpretare, relația scenică și dezvoltarea autonomiei în procesul de creație. Sunt valorificate proiectele artistice, studiile scenice și activitățile interdisciplinare realizate în conexiune cu Arta actorului, Ritmica și dansul și Arta vorbirii scenice.

În clasa a XII-a, curriculumul este orientat spre aprofundarea interpretării artistice și dezvoltarea autonomiei creative. Accentul se pune pe: integrarea expresivă și conștientă a corpului în construcția scenică; utilizarea creativă a mișcării în spectacole și proiecte performative; dezvoltarea stilului artistic personal și a autenticității interpretative; adaptarea expresiei corporale la diferite contexte și cerințe regizorale; participarea reflexivă la proiecte artistice complexe și interdisciplinare; capacitatea de analiză, autoevaluare și reglare a propriei evoluții artistice.

La acest nivel, elevii sunt încurajați să manifeste inițiativă artistică, creativitate și responsabilitate în procesul de creație și interpretare, valorificând experiențele acumulate în contexte performative autentice.

Arhitectura curriculară integrează un ansamblu coerent de unități de conținut, organizate în jurul unor domenii majore specifice disciplinei: expresie corporală și conștiință corporală; coordonare și orientare în spațiul scenic; acrobație și siguranță corporală; improvizație și construcția acțiunii scenice; luptă scenică și relația cu partenerul; expresivitate și comunicare nonverbală; compoziție și interpretare scenică; reflecție și autoevaluare artistică.

Conținuturile sunt selectate și organizate astfel încât să permită transferul și integrarea competențelor în contexte variate de învățare și performare artistică. Curriculumul valorifică atât dimensiunea individuală a expresiei artistice, cât și cea colaborativă, prin activități de grup, proiecte interdisciplinare, studii scenice și spectacole.

Arhitectura curriculară susține, totodată, flexibilitatea și adaptabilitatea demersului educațional, oferind cadrului didactic posibilitatea de a ajusta strategiile și activitățile de învățare în funcție de particularitățile elevilor, de contextul instituțional și de resursele disponibile. În acest sens, curriculumul promovează echilibrul dintre rigoarea formării fizice și expresivitatea artistică, dintre dezvoltarea tehnică și autenticitatea expresiei scenice.

Disciplina presupune un profesor care organizează contexte de învățare interactive, colaborative și reflexive, stimulează explorarea artistică și susține dezvoltarea autonomiei și expresivității elevului. Evaluarea urmărește progresul real al elevului, autenticitatea exprimării artistice, capacitatea de colaborare și integrare a competențelor, precum și reflecția asupra propriei evoluții. În acest sens, evaluarea este centrată pe proces și pe dezvoltarea competențelor, fiind realizată prin activități practice, produse artistice, studii scenice, proiecte, portofolii, autoevaluare și feedback constructiv.

În esență, disciplina „Mișcarea scenică” propune un model educațional centrat pe experiență artistică, expresie autentică și dezvoltare integrală, contribuind la formarea unui absolvent creativ, echilibrat și capabil să utilizeze limbajul corporal și scenic în contexte educaționale, sociale și culturale diverse.

3. Administrarea disciplinei

Administrarea disciplinei „Mișcarea scenică” este realizată în conformitate cu Planul-cadru pentru învățământul general și cu structura anului școlar pentru profilul „Artă teatrală” [A], asigurând un echilibru între activitățile de predare-învățare, exersare practică, expresie corporală, creație scenică și evaluare. Organizarea curriculară urmărește dezvoltarea progresivă a competențelor motrice, expresive și interpretative, în acord cu particularitățile de vârstă ale elevilor și cu specificul educației teatrale.

Disciplina este organizată progresiv pe parcursul ciclului liceal, în clasele a X-a – a XII-a, cu alocarea a 1 oră pe săptămână, ceea ce corespunde unui total de 33–34 de ore anual, în funcție de structura anului școlar. Distribuția unităților de învățare și a activităților didactice este realizată astfel încât să permită dezvoltarea echilibrată a componentelor formative ale disciplinei: conștiință corporală, coordonare, orientare scenică, expresivitate corporală, improvizație, acrobație, luptă scenică și interpretare artistică.

3.1. Administrarea disciplinei (clasele X–XII)

Disciplina	Aria curriculară	Statut	Profil	Clasa	Nr. ore / săptămână	Nr. ore / an	Nr. unități de învățare
Mișcarea scenică	Arte	Obligatorie	Artă teatrală [A]	X	1	34	4
Mișcarea scenică	Arte	Obligatorie	Artă teatrală [A]	XI	1	34	4
Mișcarea scenică	Arte	Obligatorie	Artă teatrală [A]	XII	1	33	4

Distribuția unităților de învățare respectă progresia competențelor și creșterea graduală a complexității activităților artistice și scenice, de la exerciții de conștientizare corporală și coordonare de bază la construcții scenice complexe și integrarea expresiei corporale în spectacole și proiecte interdisciplinare.

În domeniul expresiei corporale și al conștiinței scenice, progresia curriculară urmărește evoluția de la controlul corporal și orientarea în spațiu către utilizarea expresivă și conștientă a corpului în construcția artistică și dramatică.

În domeniul tehnicilor scenice și al improvizației corporale, curriculumul valorifică gradual: exerciții de coordonare și echilibru; acrobație scenică și tehnici de siguranță; expresie corporală și improvizație; construcția acțiunii scenice prin mișcare; lupta scenică și relația cu partenerul; integrarea expresiei corporale în studii și spectacole teatrale; utilizarea creativă a mișcării în contexte performative și interdisciplinare.

3.2. Repartizarea unităților de învățare (clasele X–XII)

Clasa a X-a

Unități de învățare	Nr. ore	Predare–învățare	Activități practice	Evaluare sumativă	Proiecte interdisciplinare	Spectacol / produs artistic
Introducerea în limbajul mișcării scenice și pregătirea corporală	8	2	4	1	1	–
Coordonarea, echilibrul și orientarea în spațiul scenic	8	2	4	1	1	–
Acrobația scenică și relația corp–obiect	9	2	5	1	1	–
Acțiunea scenică și improvizația corporală	9	2	5	1	1	–
Total clasa X	34	8	18	4	4	–

În clasa a X-a accentul este pus pe dezvoltarea conștiinței corporale, a coordonării și a orientării scenice, precum și pe formarea deprinderilor de bază necesare expresiei corporale și relației scenice.

Clasa a XI-a

Unități de învățare	Nr. ore	Predare–învățare	Activități practice	Evaluare sumativă	Proiecte interdisciplinare	Teză / spectacol
Introducerea în lupta scenică și siguranța corporală	8	2	4	1	1	–
Tehnici de lovituri și reacții scenice	8	2	4	1	1	–
Construcția acțiunii scenice prin mișcare și relația cu partenerul	9	2	5	1	1	–
Improvizația corporală și studiul scenic	9	2	5	1	1	1 (teza de iarnă)
Total clasa XI	34	8	18	4	4	1

În clasa a XI-a sunt consolidate competențele expresive și interpretative prin integrarea tehnicilor de luptă scenică, a improvizației și a relației corporale în construcția acțiunii teatrale și în activități scenice de grup.

Clasa a XII-a

Unități de învățare	Nr. ore	Predare–învățare	Activități practice	Evaluare sumativă	Proiecte interdisciplinare	Spectacol / produs artistic
Expresivitatea corporală în construcția personajului scenic	8	2	4	1	1	–
Mișcarea scenică în contexte dramatice și performative	8	2	4	1	1	–
Compoziția corporală și improvizația scenică	8	2	4	1	1	–
Integrarea mișcării scenice în spectacolul teatral	9	2	5	1	1	–
Total clasa XII	33	8	17	4	4	–

În clasa a XII-a, curriculumul este orientat spre aprofundarea interpretării artistice și dezvoltarea autonomiei creative, prin valorificarea expresiei corporale și a mișcării scenice în contexte performative și interdisciplinare complexe.

Această repartizare curriculară asigură: echilibrul dintre dimensiunea teoretică și cea practică a disciplinei; accentul pe activități experiențiale și aplicative; dezvoltarea graduală și coerentă a competențelor artistice și scenice; integrarea activităților de creație și interpretare scenică; corelarea conținuturilor cu finalitățile formative ale profilului „Artă teatrală”.

Evaluarea în cadrul disciplinei „Mișcarea scenică” are caracter continuu, formativ și autentic, fiind adaptată specificului artistic, motric și expresiv al disciplinei. Procesul de evaluare urmărește

nu doar performanța artistică finală, ci și progresul individual al elevului, nivelul de implicare, dezvoltarea expresivității corporale și capacitatea de integrare a competențelor în contexte scenice și performative.

Evaluarea inițială se realizează la începutul anului școlar și are rol diagnostic, facilitând identificarea nivelului de dezvoltare motrică, a coordonării, mobilității, expresivității corporale și disponibilității scenice a elevilor. Rezultatele acesteia orientează organizarea și adaptarea demersului didactic.

Evaluarea formativă se desfășoară sistematic pe parcursul întregului proces educațional și reprezintă componenta centrală a evaluării. Aceasta include: observarea directă a activității elevilor; analiza participării și a progresului artistic; feedback constructiv și autoreglare; autoevaluare și evaluare colegială; reflecție asupra experienței artistice și a propriului parcurs de învățare.

Evaluarea sumativă se realizează, de regulă, la finalul unităților de învățare și urmărește valorificarea competențelor dobândite prin: exerciții de expresie corporală și coordonare scenică; studii și secvențe scenice; improvizații și compoziții corporale; exerciții de acrobație și luptă scenică; momente artistice individuale și de grup; participarea la spectacole și proiecte interdisciplinare.

În clasa a XI-a este prevăzută teza semestrială, realizată prin produse artistice și activități performative, precum: studii scenice, secvențe de luptă scenică, improvizații corporale și participarea la proiecte și spectacole interdisciplinare.

Evaluarea valorifică principiile evaluării autentice, fiind centrată pe dezvoltarea competențelor artistice, expresive și colaborative și pe stimularea creativității și reflecției personale.

Organizarea disciplinei „Mișcarea scenică” respectă un ansamblu de principii care asigură coerența și relevanța procesului educațional: conformitatea cu Planul-cadru și cu prevederile curriculumului național; progresivitatea și continuitatea învățării; echilibrul dintre formarea tehnică și expresivitatea artistică; predominanța activităților practice și experiențiale; centrarea pe elev și pe dezvoltarea individuală; flexibilitatea organizării activităților didactice; integrarea interdisciplinară și colaborativă; valorizarea creativității și a reflecției artistice.

Majoritatea timpului didactic este destinată activităților practice, exercițiilor expresive, improvizației, creației scenice și proiectelor artistice, în acord cu specificul performativ al disciplinei.

Implementarea curriculumului la disciplina „Mișcarea scenică” presupune utilizarea unor strategii didactice active, experiențiale și reflexive, adaptate particularităților de vârstă și nivelului de dezvoltare al elevilor.

Activitățile didactice pot include: exerciții de coordonare și expresie corporală; improvizație și creație scenică; jocuri expresive și relaționale; activități de grup și colaborative; proiecte interdisciplinare; analiză video și portofolii artistice; reflecție și autoevaluare.

Cadrul didactic are libertatea de a adapta distribuția orelor, strategiile și resursele didactice în funcție de specificul clasei, de ritmul de învățare al elevilor și de contextul instituțional, cu respectarea competențelor și finalităților prevăzute de curriculum.

Prin această abordare flexibilă și centrată pe experiență artistică autentică, disciplina contribuie la dezvoltarea unei personalități expresive, creative și echilibrate, capabile să valorifice limbajul corporal și scenic în contexte educaționale, artistice și sociale diverse.

Notă: În cadrul activităților practice la disciplina **Mișcarea scenică**, elevii vor purta echipament adecvat, care să permită libertatea deplină de mișcare și desfășurarea în condiții de siguranță a exercițiilor. Se recomandă trening negru (sau îmbrăcăminte sport de culoare neagră), încălțăminte cu talpă flexibilă, destinată activităților de mișcare scenică. Din motive de securitate și disciplină artistică, părul lung va fi prins, iar accesoriile (bijuterii, ceasuri, agrafe voluminoase și alte obiecte care pot împiedica mișcarea sau provoca accidentări) nu vor fi purtate în timpul lecțiilor.

4. Competențe specifice disciplinei

CS 1. Perfecționarea tehnicilor de expresie corporală în contexte scenice variate și complexe, manifestând disciplină artistică în gestionarea corpului ca instrument de lucru.

CS 2. Integrarea limbajului corporal specific formelor de teatru fizic în construcția mesajului nonverbal, demonstrând responsabilitate și comunicare artistică autentică.

CS 3. Valorificarea elementelor tehnice ale mișcării scenice în realizarea actului artistic expresiv, manifestând identitate artistică și angajament creativ.

Competențele specifice ale disciplinei „Mișcarea scenică” sunt structurate pe trei domenii complementare – expresiv-creativ, tehnic-structural și axiologic-atitudinal – care asigură formarea integrată a capacității de utilizare conștientă a corpului în actul artistic, a controlului motric și a unei raportări reflexive și responsabile la expresia scenică și la relația cu partenerul.

Matricea de dezvoltare a competențelor specifice

Competențe specifice	Unități de competențe Clasa a X-a	Unități de competențe Clasa a XI-a	Unități de competențe Clasa a XII-a
1. Perfecționarea tehnicilor de expresie corporală în contexte scenice variate și complexe, manifestând disciplină artistică în gestionarea corpului ca instrument de lucru.	1.1. Aplicarea exercițiilor de pregătire corporală în activități scenice de bază, manifestând disciplină și responsabilitate în gestionarea corpului	1.1. Aplicarea tehnicilor de lovituri scenice în contexte controlate, manifestând autocontrol și responsabilitate în lucrul cu partenerul	1.1. Integrarea expresiei corporale în realizarea studiilor scenice nonverbale, manifestând autonomie și disciplină artistică
	1.2. Controlul expresiei corporale de bază în transmiterea unor stări și emoții simple, manifestând conștientizare corporală	1.2. Executarea tehnicilor de cădere scenică în condiții de siguranță, manifestând autocontrol și responsabilitate	1.2. Aplicarea acțiunii fizice în construcția scenelor nonverbale, manifestând claritate și coerență expresivă
	1.3. Aplicarea coordonării corporale în exerciții și secvențe scenice simple, manifestând control și concentrare	1.3. Aplicarea tehnicilor de imobilizare și aruncare în lucrul cu partenerul,	1.3. Utilizarea obiectului în expresia corporală scenică, manifestând creativitate și responsabilitate

		manifestând cooperare și respect	
	1.4. Aplicarea elementelor acrobatic de bază în contexte scenice simple, manifestând responsabilitate și siguranță	1.4. Integrarea tehnicilor de luptă scenică în secvențe de conflict, manifestând control și coerență	1.4. Integrarea tehnicilor de mișcare scenică în realizarea unui produs artistic, manifestând control corporal și expresivitate
	1.5. Aplicarea mișcării în construirea acțiunii scenice și a personajului, manifestând implicare și disciplină artistică	1.5. Utilizarea obiectelor în lupta scenică, adaptând mișcarea la context și manifestând responsabilitate	1.5. Evaluarea și autoreglarea expresiei corporale în prestația scenică, manifestând spirit critic și responsabilitate
2. Integrarea limbajului corporal specific formelor de teatru fizic în construcția mesajului nonverbal, demonstrând responsabilitate și comunicare artistică autentică.	2.1. Utilizarea expresiei corporale în transmiterea mesajelor simple, în contexte scenice de bază, manifestând implicare și deschidere	2.1. Coordonarea acțiunilor scenice cu partenerul în situații de conflict, manifestând cooperare și respect	2.1. Construirea mesajului nonverbal complex prin expresie corporală, manifestând autenticitate artistică
	2.2. Corelarea mișcării corporale cu emoția și intenția scenică, manifestând expresivitate	2.2. Construirea relației scenice prin interacțiune corporală, manifestând empatie și comunicare	2.2. Dezvoltarea relației scenice prin mișcare și acțiune nonverbală, manifestând cooperare și sensibilitate
	2.3. Integrarea mișcării în improvizații scenice simple, manifestând spontaneitate	2.3. Integrarea limbajului corporal în secvențe de luptă scenică, manifestând coerență	2.3. Integrarea ritmului și muzicii în comunicarea nonverbală, manifestând sensibilitate estetică
	2.4. Comunicarea nonverbală în exerciții scenice de grup, manifestând cooperare	2.4. Adaptarea expresiei corporale la situații dramatice variate, manifestând flexibilitate	2.4. Crearea studiilor scenice nonverbale, manifestând expresivitate și coerență artistică
3. Valorificarea elementelor tehnice ale mișcării scenice în realizarea actului artistic expresiv, manifestând identitate artistică și angajament creativ.	3.1. Aplicarea elementelor tehnice de bază ale mișcării scenice în exerciții practice, manifestând interes și implicare	3.1. Utilizarea tehnicilor de mișcare scenică în secvențe de conflict, manifestând control și expresivitate	3.1. Crearea unui produs artistic scenic prin integrarea tehnicilor de mișcare, manifestând originalitate
	3.2. Integrarea mișcării corporale în compoziții scenice simple, manifestând coerență	3.2. Integrarea mișcării în construcția conflictului dramatic, manifestând logică scenică	3.2. Integrarea tehnicilor scenice într-un stil personal de expresie, manifestând identitate artistică
	3.3. Explorarea expresivității corporale în contexte	3.3. Adaptarea tehnicilor de mișcare la rol și situație	3.3. Elaborarea studiilor scenice complexe,

	creative, manifestând deschidere artistică	scenică, manifestând flexibilitate	manifestând creativitate și angajament
	3.4. Participarea la exerciții scenice creative, manifestând inițiativă și cooperare	3.4. Construirea secvențelor scenice complexe prin combinarea tehnicilor, manifestând coerență	3.4. Manifestarea identității artistice în realizarea actului scenic, manifestând asumare și expresivitate

PROIECT

5. Unități de învățare pe clase

Unități de competență	Unități de conținut recomandate Clasa a X-a	Rezultate ale învățării
Unități de învățare 1 Termeni specifici obiectului Mișcare scenică – 8 ore		
<i>Valori: Disciplina corporală și responsabilitatea în utilizarea corpului; Respectul pentru reguli și siguranță în activitatea scenică; Conștientizarea corpului ca instrument artistic; Deschiderea către învățare și autocunoaștere</i>		
1.1. Aplicarea exercițiilor de pregătire corporală în activități scenice de bază, manifestând disciplină și responsabilitate în gestionarea corpului. 2.1. Utilizarea expresiei corporale în transmiterea mesajelor simple, în contexte scenice de bază, manifestând implicare și deschidere. 3.1. Aplicarea elementelor tehnice de bază ale mișcării scenice în exerciții practice, manifestând interes și implicare.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Mișcarea scenică. Conținuturi aplicative: mișcarea scenică drept componentă a expresiei teatrale; corpul scenic; axul corporal; centrul de greutate; prezența scenică și disciplina corporală. 2. Pregătirea corporală. Conținuturi aplicative: încălzirea musculară; deblocarea musculară; tensiunea și relaxarea musculară; mobilitatea articulară; flexibilitatea și rezistența fizică în activitatea scenică. 3. Controlul corporal. Conținuturi aplicative: coordonarea corporală; echilibrul; izolarea corporală; controlul segmentelor corporale; concentrarea și siguranța în mișcare. 4. Corpul ca instrument artistic. Conținuturi aplicative: relația dintre corp, emoție și expresie scenică; expresivitatea corporală; respirația scenică; spontaneitatea și reacția corporală în situații scenice simple. 5. Ritmul și dinamica mișcării scenice. Conținuturi aplicative: diapazonul de viteză; variațiile de ritm corporal; alternanța dintre mișcare și pauză; integrarea mișcării în situații scenice elementare. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – expresia corporală și construcția acțiunii scenice; educația fizică – mobilitatea, flexibilitatea, rezistența și siguranța corporală; ritmica și dansul – relația dintre ritm, mișcare și coordonare corporală; dezvoltarea personală – conștientizarea corpului, autocontrolul și gestionarea emoțiilor. Integrarea noilor educații. Sănătate și stare de bine, prin formarea unui comportament responsabil față de corp, postură și siguranța fizică; valori, prin respectarea regulilor de lucru corporal, a disciplinei și a responsabilității	Elevul/eleva: - aplică exerciții de pregătire corporală și încălzire musculară în activități scenice de bază; - utilizează mobilitatea, flexibilitatea și controlul corporal în executarea exercițiilor practice; - respectă regulile de disciplină și siguranță în utilizarea corpului ca instrument artistic; - utilizează expresia corporală pentru transmiterea unor mesaje scenice simple; - valorifică relația dintre corp, respirație și emoție în exerciții de expresivitate corporală; - adaptează ritmul și dinamica mișcării la cerințele unor situații scenice elementare; - aplică elementele tehnice de bază ale mișcării scenice în exerciții practice;

	în activitatea scenică; dezvoltare personală, prin conștientizarea relației dintre corp, emoție, expresie și autocontrol; cultural-artistică, prin valorificarea corpului ca instrument al comunicării scenice; digitalizare, prin utilizarea înregistrărilor video pentru observarea expresiei corporale și autoreglarea mișcării; egalitate și incluziune, prin participarea activă și respectuoasă la activități corporale individuale și de grup. Noțiuni-cheie: Mișcare scenică; corp scenic; ax corporal; centru de greutate; echilibru; tensiune musculară; relaxare musculară; expresie corporală; coordonare corporală; mobilitate; flexibilitate; rezistență fizică; respirație scenică; prezență scenică; încălzire musculară; deblocare musculară; diapazon de viteză; izolare corporală; control corporal; concentrare; disciplină corporală. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Corpul ca instrument scenic Discipline corelate: Mișcarea scenică, Arta actorului, Dezvoltare personală. Produs posibil: secvență scenică bazată pe expresie corporală și autocontrol. 2. Ritm, corp și prezență scenică Discipline corelate: Mișcarea scenică, Ritmica și dansul, Educația fizică. Produs posibil: compoziție corporală cu variații de ritm și dinamică. 3. Mișcare și autoreglare corporală Discipline corelate: Mișcarea scenică, TIC, Dezvoltare personală. Produs posibil: fișă de autoobservare și reflecție pe baza unei înregistrări video.	- coordonează mișcările corpului în raport cu spațiul și partenerul scenic; - analizează propria execuție corporală și formulează modalități de îmbunătățire.
--	---	--

Unități de învățare 2

Dezvoltarea coordonării, echilibrului și orientării în spațiul scenic- 8 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Autocontrolul și stăpânirea de sine; Perseverența în dezvoltarea abilităților fizice; Încrederea în propriile capacități; Concentrarea și prezența scenică

1.2. Controlul expresiei corporale de bază în transmiterea unor stări și emoții simple, manifestând conștientizare corporală. 2.2. Corelarea mișcării corporale cu emoția și intenția scenică, manifestând expresivitate. 3.2. Integrarea mișcării corporale în compoziții scenice simple, manifestând coerență.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Coordonarea corporală. Conținuturi aplicative: coordonarea generală și segmentară; sincronizarea mișcărilor; coordonarea brațe–picioare; exerciții pentru dezvoltarea coordonării motrice. 2. Echilibrul corporal. Conținuturi aplicative: echilibrul static și dinamic; centrul de greutate; schimbarea direcției și a nivelurilor; stabilitatea în mișcare. 3. Orientarea în spațiul scenic. Conținuturi aplicative: orientarea în spațiul scenic; deplasări pe trasee scenice; raportarea la partener și la public; utilizarea direcțiilor și planurilor scenice. 4. Relația corp–spațiu. Conținuturi aplicative: utilizarea nivelurilor scenice; distanța scenică; adaptarea mișcării la spațiul de joc; relația dintre mișcare și expresivitate. 5. Exerciții aplicative. Conținuturi aplicative: trasee motrice; exerciții individuale, în perechi și în grup; jocuri de coordonare și orientare; studii scenice bazate pe deplasare și echilibru. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – utilizarea corpului în construcția acțiunii scenice; educația fizică – dezvoltarea coordonării, echilibrului și orientării; ritmica și dansul – sincronizarea mișcării cu ritmul; dezvoltarea personală – atenția, autocontrolul și cooperarea. Integrarea noilor educații. Sănătate și stare de bine; dezvoltare personală; valori și colaborare; cultural-artistică; digitalizare prin utilizarea înregistrărilor video pentru autoevaluarea mișcării scenice. Noțiuni-cheie: Coordonare; coordonare segmentară; echilibru static; echilibru dinamic; orientare spațială; traseu scenic; direcție scenică; nivel scenic; centru de greutate; deplasare; sincronizare; relația corp–spațiu; partener scenic.	Elevul/eleva: - controlează expresia corporală în transmiterea unor stări și emoții simple; - adaptează postura și centrul de greutate la cerințele acțiunii scenice; - manifestă conștientizare corporală în executarea exercițiilor de coordonare și echilibru; - corelează mișcarea corporală cu intenția și emoția scenică; - utilizează echilibrul static și dinamic în deplasări și schimbări de direcție; - adaptează expresia corporală la relația dintre corp, spațiu și partener; - integrează mișcarea corporală în compoziții scenice simple; - valorifică orientarea în spațiul scenic în realizarea traseelor și exercițiilor aplicative; - cooperează eficient în activități de grup, manifestând precizie și responsabilitate.
---	--	--

	Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Corpul în spațiul scenic – Mișcarea scenică, Arta actorului, TIC. 2. Echilibru și expresivitate corporală – Mișcarea scenică, Educația fizică, Biologie. 3. Trasee scenice și mișcare sincronizată – Mișcarea scenică, Ritmica și dansul.	
Unități de învățare 3 Acrobația. Exerciții acrobatică cu obiectul – 9 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Curajul de a experimenta mișcarea; Responsabilitatea față de propria siguranță și a partenerului; Creativitatea în utilizarea obiectelor scenice; Spiritul de cooperare</i>		
1.4. Aplicarea elementelor acrobatică de bază în contexte scenice simple, manifestând responsabilitate și siguranță. 2.3. Integrarea mișcării în improvizații scenice simple, manifestând spontaneitate. 3.3. Explorarea expresivității corporale în contexte creative, manifestând deschidere artistică.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Acrobația scenică. Conținuturi aplicative: noțiuni introductive; reguli de securitate; pregătirea fizică pentru acrobație; controlul corporal în executarea elementelor acrobatică. 2. Elemente acrobatică de bază. Conținuturi aplicative: rostogoliri înainte și înapoi; căderi controlate; rulări; echilibre; elemente de mobilitate și flexibilitate aplicate în scenă. 3. Exerciții acrobatică cu obiectul. Conținuturi aplicative: exerciții cu bastonul, scaunul, banca, cubul sau alte obiecte scenice; coordonarea corp–obiect; manipularea obiectului în siguranță; integrarea obiectului în mișcare. 4. Relația corp–obiect–spațiu. Conținuturi aplicative: adaptarea mișcării la dimensiunea și funcționalitatea obiectului; orientarea în spațiul scenic; ritmul și dinamica acțiunii scenice. 5. Studii scenice aplicative. Conținuturi aplicative: exerciții individuale și în perechi; secvențe scenice cu elemente acrobatică și obiecte; improvizații bazate pe relația actor–obiect. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – integrarea acțiunilor fizice în construcția rolului; educația fizică – dezvoltarea forței, mobilității, flexibilității și coordonării; ritmica și dansul – ritm, echilibru și	Elevul/eleva: - aplică elemente acrobatică de bază în exerciții scenice, respectând normele de securitate; - utilizează tehnici de control corporal în executarea rostogolirilor, căderilor și echilibrelor; - manifestă responsabilitate și autocontrol în utilizarea elementelor acrobatică; - integrează mișcarea în improvizații scenice folosind obiecte scenice; - adaptează relația corp–obiect la cerințele acțiunii scenice; - valorifică expresivitatea corporală în manipularea creativă a obiectelor. - explorează expresivitatea corporală în studii scenice individuale și de grup; - utilizează elementele acrobatică și

	expresivitate corporală; dezvoltarea personală – autocontrol, perseverență și gestionarea riscului. Integrarea noilor educații. Sănătate și stare de bine prin utilizarea corectă a corpului și prevenirea accidentelor; valori prin responsabilitate, disciplină și respectarea regulilor de securitate; dezvoltare personală prin dezvoltarea curajului, încrederii și autocontrolului; cultural-artistică prin valorificarea mișcării acrobatică în expresia scenică; digitalizare prin analiza video a execuției și autoevaluarea progresului. Noțiuni-cheie: Acrobație scenică; rostogolire; cădere controlată; rulare; echilibru; mobilitate; flexibilitate; coordonare; control corporal; obiect scenic; manipularea obiectului; relația corp–obiect; siguranță; ritm; expresivitate corporală; studiu scenic. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Obiectul scenic în acțiune – Mișcarea scenică, Arta actorului, TIC. Produs: studiu scenic cu utilizarea creativă a obiectului. 2. Acrobația și controlul corporal – Mișcarea scenică, Educația fizică, Biologie. Produs: demonstrație practică privind tehnicile de siguranță și control corporal. 3. Corp, obiect și expresie artistică – Mișcarea scenică, Ritmica și dansul, Arta actorului. Produs: compoziție scenică bazată pe exerciții acrobatică și manipularea obiectului.	obiectele pentru construirea unor secvențe scenice expresive; - evaluează propria prestație și identifică modalități de perfecționare artistică.
Unități de învățare 4 Acțiunea scenică și crearea personajului- Improvizație prin elemente acrobatică - 9 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Libertatea de exprimare corporală; Spontaneitatea și inițiativa artistică; Implicarea activă în procesul creativ; Respectul față de ideile proprii și ale grupului</i>		

1.5. Aplicarea mișcării în construirea acțiunii scenice și a personajului, manifestând implicare și disciplină artistică. 2.4. Comunicarea nonverbală în exerciții scenice de grup, manifestând cooperare. 3.4. Participarea la exerciții scenice creative, manifestând inițiativă și cooperare.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Acțiunea scenică prin mișcare. Conținuturi aplicative: acțiunea fizică; scopul acțiunii; relația dintre mișcare și intenția scenică; expresivitatea corporală. 2. Improvizația prin elemente acrobatice. Conținuturi aplicative: improvizații individuale și în perechi; utilizarea elementelor acrobatice în rezolvarea situațiilor scenice; continuitatea acțiunii scenice. 3. Crearea personajului prin mijloace corporale. Conținuturi aplicative: caracterizarea personajului prin postură, ritm, mers, gest și acțiune fizică; relația corp–emoție–personaj. 4. Integrarea elementelor acrobatice în studiul scenic. Conținuturi aplicative: secvențe scenice cu acțiuni fizice complexe; utilizarea echilibrului, căderilor și deplasărilor în construirea personajului; adaptarea mișcării la situația dramatică. 5. Studii scenice și improvizații. Conținuturi aplicative: improvizații tematice; studii scenice individuale și colective; compoziții scenice bazate pe relația dintre acțiune, personaj și mișcare. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea personajului prin acțiune fizică și expresie corporală; arta vorbirii scenice – corelarea expresiei corporale cu expresia verbală; ritmica și dansul – ritm, tempo și expresivitate în mișcare; istoria teatrului – utilizarea mișcării scenice în diferite stiluri teatrale. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică prin dezvoltarea expresiei scenice integrate; dezvoltare personală prin cultivarea creativității și a încrederii în sine; valori prin colaborare, respect și responsabilitate în activitatea scenică; sănătate prin utilizarea corectă și sigură a corpului în activitatea artistică; digitalizare prin analiza și autoevaluarea studiilor scenice înregistrate video.	Elevul/eleva: - aplică mișcarea în construirea acțiunii scenice și a personajului; - utilizează expresivitatea corporală și acțiunea fizică pentru realizarea intenției scenice; - demonstrează control corporal și coerență în realizarea studiilor scenice; - comunică nonverbal prin improvizații individuale și de grup; - valorifică gestul, postura și ritmul corporal în caracterizarea personajului; - adaptează expresia corporală la relația scenică și la situațiile dramatice; - participă activ la realizarea compozițiilor scenice individuale și colective; - integrează acțiunea scenică, improvizația și mișcarea într-un produs artistic coerent; - evaluează critic propria prestație și formulează direcții de dezvoltare a expresivității corporale.
---	--	---

	Noțiuni-cheie: Acțiune scenică; acțiune fizică; improvizație; personaj; expresivitate corporală; intenție scenică; gest; postură; ritm; tempo; relația corp–emoție; elemente acrobatice; studiu scenic; partener scenic; compoziție scenică. Temă cross-curriculară: Eu și sănătatea – decizii, resurse și responsabilitate într-o lume în schimbare (în colaborare cu Limba și literatură română, Geografie, Biologie, TIC, Dezvoltare personală, EPS, Psihologie). Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Personajul în mișcare – Mișcarea scenică, Arta actorului, Arta vorbirii scenice. Produs: studiu scenic bazat pe improvizație și acțiune fizică. 2. Corpul povestește – Mișcarea scenică, Ritmica și dansul, Limba și literatura română. Produs: compoziție scenică fără text, construită prin mișcare și expresie corporală. 3. Acțiune, ritm și personaj – Mișcarea scenică, Istoria teatrului, TIC. Produs: prezentare și demonstrație practică privind utilizarea mișcării în diferite stiluri teatrale.	
--	---	--

Unități de competență	Unități de conținut recomandate Clasa a XI-a	Rezultate ale învățării
-----------------------	---	-------------------------

Unități de învățare 1

Introducerea în specificul compartimentului Lupta scenică- Tipuri de lovituri - 8 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Responsabilitatea în lucrul cu partenerul; Autocontrolul și gestionarea energiei; Respectul pentru siguranța colectivă; Disciplina în execuția tehnică

1.1. Aplicarea regulilor și tehnicilor de bază ale luptei scenice în exerciții practice, manifestând disciplină și respectarea normelor de securitate. 2.1. Utilizarea mijloacelor expresive ale mișcării scenice în realizarea exercițiilor de luptă scenică, manifestând coordonare și autocontrol. 3.1. Integrarea procedeele de bază ale luptei scenice în exerciții individuale și în perechi, manifestând responsabilitate și colaborare.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Introducerea în lupta scenică. Conținuturi aplicative: noțiuni generale; principiile luptei scenice; diferența dintre lupta reală și lupta scenică; reguli de securitate și protecția partenerului. 2. Poziția și deplasarea în lupta scenică. Conținuturi aplicative: poziția de gardă; deplasări; distanța scenică; echilibrul și coordonarea în relația cu partenerul. 3. Tipuri de lovituri scenice. Conținuturi aplicative: lovituri directe; lovituri laterale; lovituri circulare; simularea loviturilor; reacția scenică și sincronizarea cu partenerul. 4. Relația atac-reacție. Conținuturi aplicative: sincronizarea atacului și reacției; ritmul acțiunii; expresivitatea corporală; siguranța în executarea tehnicilor. 5. Exerciții și studii scenice. Conținuturi aplicative: exerciții în perechi; combinații de lovituri; improvizații simple de luptă scenică; secvențe scenice cu conflict fizic. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea conflictului scenic prin acțiune fizică; educația fizică – coordonare, viteză de reacție și control corporal; istoria teatrului – reprezentarea conflictului în diferite stiluri teatrale; dezvoltarea personală – autocontrol, disciplină și respect reciproc. Integrarea noilor educații. Sănătate și siguranță prin respectarea normelor de protecție în activitatea practică; valori prin responsabilitate, disciplină și respect față de partener; dezvoltare personală prin autocontrol și gestionarea	Elevul/eleva: - aplică regulile și tehnicile de bază ale luptei scenice în exerciții practice, respectând normele de securitate; - execută tipuri de lovituri scenice cu autocontrol și precizie tehnică; - manifestă responsabilitate și disciplină în lucrul cu partenerul; - utilizează expresia corporală în executarea exercițiilor de luptă scenică; - coordonează acțiunile și reacțiile scenice în raport cu partenerul; - adaptează intensitatea și dinamica mișcării la cerințele exercițiului scenic; - integrează procedeele de bază ale luptei scenice în exerciții individuale și în perechi; - utilizează tehnicile de deplasare și poziționare în realizarea secvențelor scenice; - analizează propria execuție și identifică modalități de îmbunătățire.
--	---	---

	emoțiilor în situații conflictuale; digitalizare prin analiza video și autoevaluarea tehnicilor de luptă scenică. Noțiuni-cheie: Luptă scenică; conflict scenic; gardă; distanță scenică; partener scenic; atac; reacție; sincronizare; lovitură directă; lovitură laterală; lovitură circulară; simularea loviturii; ritm; precizie; securitate; control corporal. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Conflictul scenic în teatru – Mișcarea scenică, Arta actorului, Istoria teatrului. Produs: studiu scenic cu secvențe de luptă. 2. Siguranța în lupta scenică – Mișcarea scenică, Educația fizică, Biologie. Produs: demonstrație practică privind regulile de securitate și protecția partenerului. 3. Limbajul corporal al confruntării – Mișcarea scenică, Arta actorului, TIC. Produs: analiză video și prezentare a tehnicilor de luptă scenică.	
Unități de învățare 2 Tipuri de căderi imobilizări și aruncări. – 8 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Încrederea reciprocă între parteneri; Respectul față de integritatea fizică; Controlul emoțional în situații de risc scenic; Perseverența în perfecționarea tehnicii</i>		
1.2. Aplicarea tehnicilor de cădere, imobilizare și protecție corporală în exerciții scenice, manifestând siguranță și control corporal. 2.2. Utilizarea coordonării și echilibrului în executarea procedeeleor de luptă scenică, manifestând precizie și expresivitate. 3.2. Integrarea căderilor și imobilizărilor în secvențe scenice,	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Căderi scenice. Conținuturi aplicative: tehnica căderii înainte, înapoi și lateral; amortizarea impactului; protecția corpului; controlul centrului de greutate; exerciții progresive de siguranță. 2. Imobilizări scenice. Conținuturi aplicative: poziții de control; tehnici de imobilizare fără risc; coordonarea cu partenerul; comunicarea scenică în timpul execuției. 3. Aruncări scenice. Conținuturi aplicative: principii de bază; dezechilibrarea controlată; transferul greutății; tehnici de susținere și protecție; sincronizarea	Elevul/eleva: - execută tehnici de cădere și imobilizare în condiții de siguranță; - aplică procedee de protecție corporală în timpul exercițiilor scenice; - manifestă autocontrol și responsabilitate în executarea procedeeleor tehnice; - construiește relația scenică prin coordonarea acțiunilor corporale cu partenerul;

manifestând coerență și credibilitate artistică.	mișcărilor. 4. Relația partener–acțiune scenică. Conținuturi aplicative: încrederea reciprocă; sincronizarea acțiunilor; ritmul și dinamica confruntării scenice; reacția scenică la contactul fizic. 5. Studii scenice aplicative. Conținuturi aplicative: combinații de căderi, imobilizări și aruncări; improvizații de conflict scenic; secvențe teatrale cu elemente de luptă scenică. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea conflictului scenic prin acțiuni fizice; educația fizică – dezvoltarea coordonării, echilibrului și tehnicilor de protecție corporală; biologia – funcționarea aparatului locomotor și prevenirea accidentărilor; dezvoltarea personală – colaborarea, autocontrolul și încrederea în partener. Integrarea noilor educații. Sănătate și securitate prin aplicarea tehnicilor corecte de protecție corporală; valori prin respectarea partenerului și a regulilor de lucru; dezvoltare personală prin cultivarea încrederii și responsabilității; cultural-artistic prin utilizarea tehnicilor de luptă în construcția expresiei scenice; digitalizare prin analiza video și autoevaluarea execuției tehnicilor scenice. Noțiuni-cheie: Cădere scenică; amortizare; centru de greutate; protecție corporală; imobilizare; aruncare; dezechilibrare; sincronizare; partener scenic; contact scenic; reacție scenică; control corporal; siguranță; conflict scenic; expresivitate corporală. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Conflictul scenic în siguranță – Mișcarea scenică, Arta actorului, Educația fizică. Produs: secvență scenică bazată pe căderi și imobilizări controlate. 2. Corpul în mișcare și protecția lui – Mișcarea scenică, Biologie, Educația fizică. Produs: prezentare practică privind tehnicile de protecție și prevenirea	- adaptează postura, echilibrul și ritmul la situațiile de conflict scenic; - utilizează comunicarea nonverbală în realizarea exercițiilor în perechi; - integrează căderile și imobilizările în secvențe scenice coerente; - utilizează logica acțiunii fizice în construirea conflictului scenic; - evaluează eficiența propriilor acțiuni și propune soluții de perfecționare.
---	--	---

	accidentărilor. 3. Dinamica conflictului scenic – Mișcarea scenică, Arta actorului, TIC. Produs: analiză video și demonstrație practică a unei secvențe de luptă scenică.	
Unități de învățare 3 Lupta scenică cu utilizarea obiectului – 9 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Responsabilitatea în manipularea obiectelor; Creativitatea în construcția acțiunii scenice; Adaptabilitatea la situații scenice variate; Gândirea practică și anticipativă</i>		
1.3. Aplicarea tehnicilor de utilizare a obiectelor în lupta scenică, manifestând responsabilitate și respectarea regulilor de securitate. 2.3. Utilizarea obiectului scenic ca mijloc de construire a acțiunii dramatice, manifestând creativitate și expresivitate. 3.3. Integrarea tehnicilor de luptă scenică cu obiecte în compoziții scenice, manifestând autonomie și colaborare.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Particularitățile luptei scenice cu obiectul. Conținuturi aplicative: reguli de securitate; utilizarea responsabilă a obiectelor scenice; diferența dintre obiectul real și recuzita scenică; controlul distanței și al ritmului acțiunii. 2. Obiecte utilizate în lupta scenică. Conținuturi aplicative: bastonul, sabia, pumnalul, umbrela, scaunul și alte obiecte de recuzită; poziții de bază; priza și manipularea obiectului. 3. Tehnici de atac și apărare. Conținuturi aplicative: lovituri și blocaje scenice; eschive; contraatac; sincronizarea acțiunilor cu partenerul; controlul intensității mișcării. 4. Relația actor–obiect–partener. Conținuturi aplicative: coordonarea mișcărilor; ritmul confruntării scenice; expresivitatea corporală; utilizarea obiectului în construirea conflictului dramatic. 5. Studii scenice și improvizații. Conținuturi aplicative: exerciții în perechi; improvizații cu obiecte scenice; secvențe teatrale cu luptă scenică; integrarea obiectului în acțiunea dramatică. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea conflictului scenic și utilizarea recuzitei în interpretarea rolului; istoria teatrului – arme și obiecte specifice diferitelor epoci teatrale și stiluri scenice; educația fizică – coordonare, echilibru, reflexe și control motric;	Elevul/eleva: - aplică tehnicile de utilizare a obiectelor în exerciții de luptă scenică; - manipulează obiectele scenice cu precizie și responsabilitate; - respectă regulile de securitate în utilizarea obiectelor scenice; - integrează limbajul corporal în secvențe de luptă scenică cu obiecte; - adaptează mișcarea corporală la caracteristicile și funcționalitatea obiectului; - valorifică expresivitatea corporală în construirea relației corp–obiect; - adaptează tehnicile de mișcare la rol și la situația scenică; - utilizează obiectul ca mijloc de construire a acțiunii dramatice; - manifestă creativitate în realizarea studiilor scenice cu obiecte.

arta vorbirii scenice – sincronizarea acțiunii fizice cu expresia verbală.
Integrarea noilor educații. Sănătate și securitate prin utilizarea corectă și responsabilă a obiectelor scenice; valori prin respect, disciplină și colaborare în activitatea practică; dezvoltare personală prin autocontrol și gestionarea situațiilor de conflict scenic; cultural-artistic prin valorificarea recuzitei în expresia teatrală; digitalizare prin analiza video și autoevaluarea secvențelor de luptă scenică.

Noțiuni-cheie: Luptă scenică; obiect scenic; recuzită; baston; sabie; pumnal; atac; apărare; blocaj; contraatac; eschivă; sincronizare; distanță scenică; partener scenic; conflict scenic; control corporal; securitate; expresivitate corporală.

Proiecte interdisciplinare la alegere

1. Recuzita în conflictul scenic – Mișcarea scenică, Arta actorului, Istoria teatrului.

Produs: secvență scenică utilizând obiecte de recuzită în lupta scenică.

2. Siguranța în utilizarea obiectelor scenice – Mișcarea scenică, Educația fizică, Biologie.

Produs: ghid practic privind manipularea în siguranță a obiectelor în lupta scenică.

3. Obiectul și expresia teatrală – Mișcarea scenică, Arta vorbirii scenice, TIC.

Produs: analiză video și demonstrație practică a unei secvențe de luptă scenică cu obiect.

Unități de învățare 4
Studiul cu elemente de luptă scenică – 9 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Spiritul analitic în construirea conflictului; Colaborarea și asumarea rolului în echipă; Responsabilitatea artistică în realizarea scenei; Deschiderea către feedback și autoîmbunătățire

1.4. Aplicarea procedeelor și tehnicilor de luptă scenică în elaborarea studiilor actoricești, manifestând control corporal și responsabilitate artistică.

2.4. Valorificarea elementelor de luptă scenică în construirea relațiilor dramatice și a conflictului scenic, manifestând expresivitate și autenticitate.

3.4. Integrarea studiilor cu elemente de luptă scenică în creații scenice individuale și colective, manifestând autonomie, cooperare și spirit critic.

Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale

1. **Studiul scenic cu elemente de luptă.** Conținuturi aplicative: structura studiului scenic; conflictul dramatic; acțiunea fizică și motivația personajului; integrarea tehnicilor de luptă în acțiunea scenică.

2. **Construirea conflictului scenic.** Conținuturi aplicative: relațiile dintre personaje; intenția și obiectivul scenic; ritmul și dinamica confruntării; continuitatea acțiunii dramatice.

3. **Integrarea tehnicilor de luptă scenică.** Conținuturi aplicative: lovituri, blocaje, căderi, imobilizări și utilizarea obiectului în funcție de situația dramatică; coordonarea și sincronizarea acțiunilor cu partenerul.

4. **Elaborarea studiului scenic.** Conținuturi aplicative: improvizații tematice; studii individuale și în perechi; compoziții scenice bazate pe conflict; expresivitatea corporală și credibilitatea scenică.

5. **Analiza și evaluarea prestației scenice.** Conținuturi aplicative: autoevaluarea și evaluarea reciprocă; identificarea punctelor forte și a aspectelor ce necesită îmbunătățire; perfecționarea expresiei corporale și a tehnicilor de luptă scenică.

Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea personajului și a conflictului dramatic prin acțiune fizică; arta vorbirii scenice – sincronizarea expresiei verbale cu acțiunea fizică; istoria teatrului – conflictul scenic în diferite epoci și stiluri teatrale; limba și literatura română / Literatura universală – analiza conflictului dramatic și a relațiilor dintre personaje.

Elevul/eleva:

- aplică procedee și tehnici de luptă scenică în elaborarea studiilor actoricești;
- demonstrează control corporal și coerență în executarea secvențelor de conflict scenic;
- adaptează tehnicile de luptă la intenția artistică și la relația cu partenerul;
- valorifică expresia corporală în construirea relațiilor dramatice și a conflictului scenic;
- comunică nonverbal în cadrul studiilor scenice individuale și colective;
- manifestă flexibilitate și autenticitate în interpretarea situațiilor dramatice;
- construiește secvențe scenice complexe prin integrarea tehnicilor de luptă scenică;
- cooperează eficient cu partenerii în realizarea studiilor actoricești;
- evaluează critic propria prestație și

	Integrarea noilor educații. Cultural-artistic prin valorificarea limbajului scenic și a expresiei corporale; dezvoltare personală prin cultivarea autocontrolului, creativității și colaborării; valori prin responsabilitate, respect și încredere reciprocă; sănătate și securitate prin aplicarea normelor de protecție în activitatea practică; digitalizare prin analiza video și reflecția asupra prestației artistice. Noțiuni-cheie: Studiu scenic; conflict dramatic; acțiune scenică; acțiune fizică; luptă scenică; partener scenic; improvizație; obiectiv scenic; ritm; sincronizare; expresivitate corporală; credibilitate scenică; compoziție scenică; autoevaluare; colaborare. Temă cross-curriculară: Profilul social, economic și cultural al unei țări: Granițe- între oameni, state și idei – în colaborare cu disciplinele Geografie, Limba și literatura română, literatura universală, TIC, Arte, EPS. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Conflictul în dramaturgie și expresia scenică – Mișcarea scenică, Arta actorului, Limba și literatura română. Produs: studiu scenic inspirat dintr-un fragment dramatic. 2. Personajul și acțiunea fizică – Mișcarea scenică, Arta vorbirii scenice, Istoria teatrului. Produs: compoziție scenică bazată pe conflict și luptă scenică. 3. Analiza unei secvențe de luptă scenică – Mișcarea scenică, TIC, Arta actorului. Produs: analiză video și prezentare privind construcția unei secvențe scenice cu elemente de luptă.	formulează modalități de dezvoltare a expresivității scenice.
--	---	--

Unități de competență Clasa a XII-a	Unități de conținut recomandate	Rezultate ale învățării
Unități de învățare 1 Noțiuni de inițiere în crearea studiilor actoricești nonverbale, individuale sau în grup - 8 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Autenticitatea în exprimarea artistică; Sensibilitatea estetică și expresivitatea; Autonomia în procesul creativ; Conștientizarea mesajului artistic</i>		
1.1. Integrarea expresiei corporale în realizarea studiilor scenice nonverbale, manifestând autonomie și disciplină artistică. 2.1. Construirea mesajului nonverbal complex prin expresie corporală, manifestând autenticitate artistică. 3.1. Crearea unui produs artistic scenic prin integrarea tehnicilor de mișcare, manifestând originalitate.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Studiul actoricesc nonverbal. Conținuturi aplicative: specificul studiului nonverbal; structura studiului actoricesc; relația dintre acțiunea fizică și intenția artistică; expresia corporală ca mijloc de comunicare scenică. 2. Limbajul corporal în construcția studiului. Conținuturi aplicative: postura, gestul, privirea, ritmul, tempo-ul, dinamica și pauza scenică; utilizarea spațiului și a nivelurilor scenice. 3. Elaborarea studiilor individuale și de grup. Conținuturi aplicative: improvizații nonverbale; relația dintre personaje; construcția conflictului fără text; dezvoltarea acțiunii scenice prin mijloace corporale. 4. Compoziția scenică nonverbală. Conținuturi aplicative: unitatea acțiunii; ritmul interior și exterior; relația corp-spațiu-partener; expresivitatea și simbolul scenic. 5. Analiza și perfecționarea studiului. Conținuturi aplicative: autoevaluarea și evaluarea reciprocă; analiza expresivității corporale; perfecționarea construcției scenice și a relațiilor dintre interpreți. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea rolului prin acțiune fizică și expresie corporală; arta vorbirii scenice – relația dintre expresia verbală și cea nonverbală; ritmica și dansul – ritm, tempo și compoziție scenică; literatura universală / Limba și literatura română – transpunerea unui conflict dramatic în limbaj nonverbal.	Elevul/eleva: - utilizează expresia corporală în realizarea studiilor scenice nonverbale individuale și de grup; - aplică mijloacele de expresie corporală în construirea acțiunii scenice fără suport verbal; - manifestă autonomie și disciplină artistică în elaborarea studiilor scenice; - construiește mesaje scenice prin gest, postură, ritm și deplasare; - adaptează limbajul corporal la intenția artistică și relația cu partenerul scenic; - valorifică expresivitatea corporală în comunicarea nonverbală individuală și colectivă; - elaborează studii actoricești nonverbale utilizând tehnicile mișcării scenice; - integrează expresia corporală și relația scenică într-o compoziție

	Integrarea noilor educații. Cultural-artistic prin dezvoltarea limbajului scenic nonverbal; dezvoltare personală prin cultivarea creativității, autonomiei și reflecției artistice; valori prin colaborare, respect și responsabilitate în procesul de creație; sănătate prin utilizarea conștientă și echilibrată a corpului în exprimarea artistică; digitalizare prin utilizarea înregistrărilor video pentru analiza și optimizarea studiilor scenice. Noțiuni-cheie: Studiu actoricesc; limbaj nonverbal; expresie corporală; acțiune scenică; improvizație; compoziție scenică; gest; postură; ritm; tempo; conflict scenic; relația corp-spațiu; partener scenic; simbol scenic; expresivitate; creație artistică. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Poveste fără cuvinte – Mișcarea scenică, Arta actorului, Limba și literatura română. Produs: studiu actoricesc nonverbal inspirat dintr-un text literar. 2. Corpul ca instrument artistic – Mișcarea scenică, Ritmica și dansul, Arta vorbirii scenice. Produs: compoziție scenică nonverbală individuală sau de grup. 3. Emoția prin mișcare – Mișcarea scenică, TIC, Educația artistică. Produs: analiză video și prezentare reflexivă asupra expresiei nonverbale.	artistică coerentă; - apreciază critic propria prestație artistică și formulează modalități de perfecționare.
Unități de învățare 2 Crearea studiilor nonverbale prin metoda studiilor cu acțiune verbală - 8 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Empatia în relația scenică; Claritatea intenției artistice; Capacitatea de comunicare nonverbală; Responsabilitatea față de partener și public</i>		
1.2. Aplicarea acțiunii fizice în construcția scenelor nonverbale, manifestând claritate și coerență expresivă.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Metoda studiului cu acțiune verbală. Conținuturi aplicative: analiza acțiunii verbale; identificarea obiectivului scenic și a conflictului; transformarea textului în acțiune fizică; eliminarea cuvântului și păstrarea	Elevul/eleva: - aplică acțiunea fizică în construirea studiilor scenice prin metoda studiilor cu acțiune verbală; - corelează mișcarea scenică cu

2.2. Dezvoltarea relației scenice prin mișcare și acțiune nonverbală, manifestând cooperare și sensibilitate. 3.2. Integrarea tehnicilor scenice într-un stil personal de expresie, manifestând identitate artistică.	sensului dramatic. 2. Transpunerea limbajului verbal în limbaj corporal. Conținuturi aplicative: gestul expresiv; postura; privirea; ritmul și tempo-ul; relația dintre intenție, emoție și acțiunea fizică. 3. Elaborarea studiului nonverbal. Conținuturi aplicative: improvizații pornind de la dialoguri și monologuri; construcția situației dramatice fără text; relația dintre personaje; utilizarea spațiului și a obiectului scenic. 4. Compoziția și expresivitatea studiului. Conținuturi aplicative: structura dramatică; continuitatea acțiunii; expresivitatea corporală; relația corp–spațiu–partener; simbol și metaforă scenică. 5. Analiza și optimizarea creației scenice. Conținuturi aplicative: autoevaluarea și evaluarea reciprocă; analiza eficienței limbajului nonverbal; perfecționarea expresiei artistice și a construcției scenice. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – analiza acțiunii dramatice și construirea rolului prin acțiune fizică; arta vorbirii scenice – relația dintre cuvânt, intenție și expresia corporală; literatura universală / Limba și literatura română – analiza textului dramatic și transpunerea lui în limbaj nonverbal; ritmica și dansul – ritm, expresivitate și compoziție scenică. Integrarea noilor educații. Cultural-artistic prin valorificarea limbajului nonverbal în creația teatrală; dezvoltare personală prin cultivarea creativității, autonomiei și reflecției artistice; valori prin cooperare, responsabilitate și respect reciproc; sănătate prin utilizarea conștientă și expresivă a corpului în activitatea artistică; digitalizare prin analiza înregistrărilor video și optimizarea prestației scenice. Noțiuni-cheie: Acțiune verbală; acțiune fizică; studiu actoricesc; limbaj nonverbal; expresie corporală; conflict dramatic; intenție scenică; obiectiv scenic; improvizație; compoziție scenică; ritm; tempo; simbol scenic; relația corp–spațiu–partener; creație artistică.	intenția, subtextul și logica acțiunii dramatice; - utilizează expresia corporală pentru susținerea acțiunii scenice și a relației cu partenerul; - dezvoltă relația scenică prin integrarea acțiunii verbale și nonverbale; - adaptează limbajul corporal la situația dramatică și la interacțiunea cu partenerul; - valorifică expresivitatea corporală în construirea comunicării scenice autentice; - elaborează studii scenice utilizând metoda studiilor cu acțiune verbală; - integrează acțiunea fizică, expresia corporală și comunicarea verbală într-un produs artistic coerent; - evaluează critic studiile realizate și propune modalități de optimizare a expresiei sceni
---	---	--

	Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Textul dramatic fără cuvinte – Mișcarea scenică, Arta actorului, Limba și literatura română. Produs: studiu nonverbal inspirat dintr-un fragment dramatic. 2. Corpul exprimă ceea ce cuvântul sugerează – Mișcarea scenică, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul. Produs: compoziție scenică bazată pe transpunerea limbajului verbal în expresie corporală. 3. Analiza limbajului nonverbal în teatru – Mișcarea scenică, TIC, Istoria teatrului. Produs: analiză comparativă și prezentare video a unui studiu verbal și a variantei sale nonverbale.	
Unități de învățare 3 Crearea unui studiu actoricesc nonverbal, prin prisma obiectului – 8 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Creativitatea în valorificarea obiectului scenic; Originalitatea în expresia artistică; Flexibilitatea în gândire și acțiune; Capacitatea de explorare și reinterpretare</i>		
1.3. Utilizarea obiectului în expresia corporală scenică, manifestând creativitate și responsabilitate. 2.3. Integrarea ritmului și muzicii în comunicarea nonverbală, manifestând sensibilitate estetică. 3.3. Elaborarea studiilor scenice complexe, manifestând creativitate și angajament.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Obiectul scenic în creația actorului. Conținuturi aplicative: funcțiile obiectului în spectacol; obiect real și obiect imaginar; relația actor–obiect; convenția teatrală și simbolul scenic. 2. Obiectul ca generator al acțiunii scenice. Conținuturi aplicative: explorarea expresivă a obiectului; transformarea funcției obiectului; acțiunea fizică determinată de obiect; relația dintre obiect, spațiu și personaj. 3. Elaborarea studiului actoricesc nonverbal. Conținuturi aplicative: improvizații individuale și de grup; construirea situației dramatice pornind de la un obiect; relația dintre obiect și conflictul scenic; utilizarea expresiei corporale și a ritmului scenic. 4. Compoziția și dezvoltarea studiului. Conținuturi aplicative: organizarea	Elevul/eleva: - utilizează obiectul scenic ca mijloc de expresie în realizarea studiului actoricesc nonverbal; - aplică tehnici de mișcare și manipulare a obiectului în construirea acțiunii scenice; - demonstrează control corporal și precizie în relația actor–obiect; - construiește relația scenică dintre actor și obiect prin mijloace nonverbale; - adaptează expresia corporală la

acțiunii scenice; continuitatea logică a acțiunilor; utilizarea spațiului și a nivelurilor scenice; expresivitatea corporală și plastică. 5. Analiza și perfecționarea creației scenice. Conținuturi aplicative: autoevaluarea și evaluarea reciprocă; analiza funcției dramatice a obiectului; optimizarea expresivității și a coerenței scenice. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – construirea acțiunii scenice și a personajului prin relația cu obiectul; arta vorbirii scenice – relația dintre intenția verbală și expresia corporală; artele plastice / educația artistică – simbolul și valoarea expresivă a obiectului; literatura universală / limba și literatura română – interpretarea simbolurilor și a obiectelor semnificative din operele dramatice. Integrarea noilor educații. Cultural-artistic prin valorificarea obiectului ca mijloc de expresie scenică; dezvoltare personală prin cultivarea creativității, imaginației și autonomiei artistice; valori prin colaborare, responsabilitate și respect față de procesul de creație; patrimoniu cultural prin valorificarea obiectelor cu semnificație artistică și simbolică; digitalizare prin documentarea și analiza video a studiilor actoricești. Noțiuni-cheie: Obiect scenic; recuzită; obiect imaginar; simbol scenic; convenție teatrală; acțiune fizică; studiu actoricesc; limbaj nonverbal; expresivitate corporală; improvizație; conflict scenic; compoziție scenică; relația actor–obiect; creație artistică; metaforă scenică. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Povestea unui obiect – Mișcarea scenică, Arta actorului, Limba și literatura română. Produs: studiu actoricesc nonverbal construit pornind de la un obiect simbolic. 2. Obiectul în creația artistică – Mișcarea scenică, Educația artistică, Istoria teatrului. Produs: compoziție scenică în care obiectul devine element dramatic central.	caracteristicile și funcția dramatică a obiectului; - valorifică obiectul ca element expresiv în comunicarea scenică; - elaborează un studiu actoricesc nonverbal utilizând obiectul ca element central al acțiunii; - integrează expresia corporală, mișcarea și obiectul într-o compoziție scenică coerentă; - evaluează critic produsul artistic realizat și argumentează soluțiile expresive utilizate.
---	---

	3. Metamorfoza obiectului scenic – Mișcarea scenică, TIC, Arta actorului. Produs: analiză video și prezentare privind transformarea funcției unui obiect în construcția unui studiu actoricesc.	
Unități de învățare 4 Studiul cu obiectul. Acțiunea și deplasarea în spațiul scenic – 9 ore <i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Identitatea artistică și asumarea stilului personal; Responsabilitatea față de produsul artistic final; Spiritul critic și autoevaluarea; Angajamentul în procesul artistic</i>		
1.4. Integrarea tehnicilor de mișcare scenică în realizarea unui produs artistic, manifestând control corporal și expresivitate. 2.4. Crearea studiilor scenice nonverbale, manifestând expresivitate și coerență artistică. 3.4. Manifestarea identității artistice în realizarea actului scenic, manifestând asumare și expresivitate.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Acțiunea scenică și spațiul teatral. Conținuturi aplicative: organizarea acțiunii scenice; traseul scenic; centre de interes; raportul dintre acțiune, spațiu și partener; logica deplasării scenice. 2. Obiectul în mișcarea scenică. Conținuturi aplicative: relația actor–obiect–spațiu; utilizarea obiectului în timpul deplasărilor; schimbarea funcției dramatice a obiectului; obiectul ca punct de sprijin al acțiunii scenice. 3. Deplasarea în spațiul scenic. Conținuturi aplicative: direcții și niveluri scenice; ritm și tempo al deplasării; echilibrul scenic; compoziția traseelor individuale și de grup; continuitatea acțiunii. 4. Elaborarea studiului actoricesc. Conținuturi aplicative: improvizații cu obiecte; compoziții scenice bazate pe acțiune și deplasare; relația dintre conflict, obiect și spațiu; expresivitatea corporală și plastică. 5. Analiza și optimizarea studiului scenic. Conținuturi aplicative: analiza organizării spațiului scenic; evaluarea expresivității deplasării; autoevaluarea și evaluarea reciprocă; optimizarea coerenței artistice a studiului. Conținuturi interdisciplinare. Mișcarea scenică și arta actorului – organizarea acțiunii scenice și construcția rolului prin mișcare; ritmica și dansul – ritm, tempo, trasee și compoziție spațială; arta vorbirii scenice – sincronizarea deplasării cu intenția și acțiunea dramatică; istoria teatrului –	Elevul/eleva: - aplică tehnici de mișcare și deplasare în spațiul scenic în relație cu obiectul; - utilizează obiectul scenic în construirea acțiunii fizice și a traseului scenic; - demonstrează control corporal și orientare eficientă în spațiul scenic; - integrează relația actor–obiect în construirea acțiunii scenice; - adaptează expresia corporală și deplasarea la intenția dramatică și contextul scenic; - valorifică mijloacele nonverbale în comunicarea artistică prin obiect și mișcare; - realizează studii scenice utilizând obiectul și deplasarea ca elemente ale construcției artistice; - coordonează expresia corporală,

	utilizarea spațiului scenic în diferite stiluri teatrale și concepte regizorale. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică prin valorificarea limbajului corporal și a spațiului scenic; dezvoltare personală prin cultivarea autonomiei, creativității și reflecției artistice; valori prin responsabilitate, colaborare și respect reciproc în activitatea scenică; sănătate prin utilizarea corectă și conștientă a corpului în deplasările scenice; digitală prin analiza înregistrărilor video și optimizarea compoziției scenice. Noțiuni-cheie: Acțiune scenică; spațiu scenic; deplasare scenică; traseu scenic; obiect scenic; relația actor–obiect; relația actor–spațiu; ritm; tempo; nivel scenic; compoziție scenică; expresivitate corporală; conflict scenic; improvizație; studiu actoricesc. Temă cross-curriculară: Creativitate, inovare și comunicare în societatea contemporană: Drumul unei idei: de la creație la impact social, în colaborare cu TIC, Limba română, Arte. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Harta mișcării scenice – Mișcarea scenică, Arta actorului, Ritmica și dansul. Produs: studiu actoricesc în care acțiunea și deplasarea sunt organizate prin utilizarea obiectului scenic. 2. Obiectul și spațiul în spectacol – Mișcarea scenică, Istoria teatrului, Educația artistică. Produs: analiză și demonstrație practică privind funcția obiectului în organizarea spațiului scenic. 3. Dinamica traseului scenic – Mișcarea scenică, TIC, Arta actorului. Produs: înregistrare video și analiză a traseelor scenice și a relației dintre acțiune, obiect și spațiu.	acțiunea și relația cu spațiul scenic într-un produs artistic coerent; -evaluează critic propria prestație artistică și identifică modalități de perfecționare a expresivității scenice;
--	--	--

6. Finalitățile învățării pe clase

Clasa	Finalitățile învățării
X	Elevul/eleva: - utilizează terminologia specifică mișcării scenice în activități practice și contexte artistice; - aplică exerciții de pregătire corporală, coordonare și echilibru în activități scenice de bază; - controlează expresia corporală și mișcarea scenică în transmiterea unor emoții și intenții simple; - aplică elemente de bază ale acrobației scenice în condiții de siguranță; - utilizează obiecte scenice și mișcarea corporală în exerciții și improvizații scenice; - integrează expresia corporală și acțiunea fizică în construirea unor secvențe scenice simple; - manifestă spontaneitate și creativitate în activități de improvizație și expresie corporală; - respectă regulile de disciplină și siguranță în activitatea scenică individuală și colectivă; - cooperează cu partenerii în activități scenice și exerciții de grup; - reflectează asupra propriei expresii corporale și a progresului artistic.
XI	Elevul/eleva: - aplică tehnici de bază ale luptei scenice în condiții de siguranță și control corporal; - execută lovituri scenice, căderi, imobilizări și aruncări în contexte scenice controlate; - coordonează relația de atac și reacție în lucrul cu partenerul scenic; - utilizează obiecte scenice în realizarea conflictului dramatic și a secvențelor de luptă scenică; - adaptează tehnicile de mișcare și luptă scenică la situații dramatice și personaje; - integrează conflictul și expresia corporală în construcția studiului scenic; - organizează secvențe scenice utilizând relația dintre intenție, acțiune și reacție; - valorifică expresivitatea corporală și relația scenică în contexte artistice variate; - manifestă responsabilitate, cooperare și respect în lucrul cu partenerul și grupul; - analizează și autoevaluează propria prestație scenică și expresivitatea artistică.
XII	Elevul/eleva: - creează studii scenice nonverbale individuale și de grup utilizând expresia corporală și acțiunea fizică; - organizează coerent structura studiului scenic prin valorificarea relației dintre corp, obiect și spațiu; - integrează ritmul, muzica și expresia corporală în construcția mesajului artistic; - dezvoltă relația scenică și conflictul dramatic prin comunicare nonverbală; - utilizează obiectul scenic ca mijloc de expresie artistică și construcție dramatică; - integrează tehnicile de mișcare scenică, acrobație și luptă scenică în realizarea produsului artistic; - valorifică expresivitatea corporală și identitatea artistică în realizarea studiilor scenice complexe; - manifestă autonomie, creativitate și asumare artistică în activitatea scenică; - aplică reflecția critică și autoevaluarea în analiza propriei prestații artistice; - demonstrează responsabilitate și maturitate artistică în realizarea produsului scenic final.

7. Bibliografie

Cadrul legal și normativ

1. Codul educației al Republicii Moldova nr. 152 din 17.07.2014.
2. Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova. *Cadrul de referință al Curriculumului Național*. Chișinău, 2025.
3. Ordinul nr. 55, din 15.01.2025 „Cu privire la aprobarea Concepției dezvoltării curriculumului școlar”, Ministerul Educației și Cercetării.
4. Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova. *Planul-cadru pentru învățământul primar, gimnazial și liceal*. Ediția în vigoare.
5. UNESCO. *Road Map for Arts Education*. Paris, 2006.

Literatură în domeniul Artă teatrală (Mișcarea scenică)

6. Lecoq, J. *The Moving Body (Le Corps Poétique)*.
7. Bogart, A., Landau, T. *The Viewpoints Book*.
8. Grotowski, J. *Spre un teatru sărac*.
9. Stanislavski, K. *Munca actorului cu sine însuși*.
10. Meyerhold, V. *Biomecanica actorului*.
11. Barba, E., Savarese, N. *The Secret Art of the Performer*.
12. Callery, D. *Through the Body*.
13. Mardari, O. Materiale didactice și suporturi de curs în domeniul mișcării scenice.
14. Studii și cercetări privind expresia corporală și limbajul nonverbal.

Literatură în domeniul didactic (psiho-pedagogic)

15. Achiri I., Bolboceanu A. Evaluarea standardelor educaționale. Chișinău: Print-Caro, 2009;
16. Cerghit I., Neașcu I. Prelegeri pedagogice. Iași: Editura Polirom, 2001;
17. Chiș V., Pedagogia contemporană, pedagogia pentru competențe. Cluj, 2005;
18. Chiș V., Provocările pedagogiei contemporane, Cluj-Napoca: Editura PUC., 2001;
19. Crețu, C., *Curriculum diferențiat și personalizat*, editura Polirom, Iași, 1998;
20. Cristea, M., *Sistemul educațional și personalitatea. Dimensiunea Esteică* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994;
21. Cristea, S. *Dicționar de pedagogie*; Editura Litera Internațional, Chișinău-București, 2000;
22. Cucoș C. Pedagogie generală, Iași: Editura Polirom, 2000;
23. Guțu V., Achiri I. Evaluarea curriculumului școlar. Ghid metodologic. Chișinău, 2009.
24. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), *Manual de Pedagogie*, București, All, 2001;
25. Nicola I. Tratat de pedagogie școlară. București: Editura Aramis, 2000.
26. Stoica A. Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică. București: Editura Humanitas. Educațional, 2003;
27. Vianu, Tudor, *Estetica*, Editura Orizonturi, București 2017